TIESAS LĒMUMS

(Reglamenta 123.b pantā paredzētā īpašā palāta)

2011. gada 8. februārī

Lieta C-17/11 RX

par pirmā ģenerāladvokāta 2011. gada 12. janvārī iesniegto ierosinājumu par pārskatīšanu saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 62. pantu.

TIESA (Tiesas Reglamenta 123.b pantā paredzētā īpašā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*] (referents), H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*],

pieņem šo lēmumu.

Lēmums

1 Pirmā ģenerāladvokāta izteiktais ierosinājums par pārskatīšanu attiecas uz Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (apelācijas palāta) 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-143/09 P Komisija/*Petrilli* (Krājumā vēl nav publicēts), ar kuru Vispārējā tiesa

noraidīja apelācijas sūdzību, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniegusi par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2009. gada 29. janvāra spriedumu lietā F-98/07 *Petrilli*/Komisija (Krājums-CDL, I-A-1-13. un II-A-1-41. lpp.).

2 Spriedums, kuru ierosināts pārskatīt, parādot atšķirības Eiropas Savienības Vispārējās tiesas judikatūrā attiecībā uz Eiropas Savienības ārpuslīgumiskās atbildības rašanās nosacījumiem civildienesta jomā, it īpaši attiecībā uz nosacījumu par pietiekami būtiska Savienības tiesību pārkāpuma, ko pieļāvusi attiecīgā iestāde, esamību. Šajā spriedumā Vispārējā tiesa, nepieņemot pretējas nozīmes risinājumu, kāds panākts tās 2008. gada 10. decembra spriedumā lietā T-57/99 *Nardone*/Komisija (Krājums-CDL, I-A-2-83. un II-A-2-505. lpp.), nolēma, ka šis nosacījums ir īstenojies, tiklīdz attiecīgā iestāde izdara prettiesisku darbību, un ka nav jāizvērtē, vai šī prettiesiskā darbība ir acīmredzams un smags šīs iestādes rīcības brīvības robežu pārkāpums.

3 Turklāt, lai gan Tiesa jau ir precizējusi, kādi ir Savienības ārpuslīgumiskās atbildības rašanās vispārējie nosacījumi (it īpaši skat. 2000. gada 4. jūlija spriedumu lietā C-352/98 P *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija, Krājums, I-5291. lpp.), tomēr tā vēl nav nesot lēmusi par jautājumu, vai strīdu civildienesta jomā īpatnības, kas izriet no LESD 270. panta, kā arī no Eiropas Kopienu (tagad — Eiropas Savienības) Civildienesta noteikumu 90. un 91. panta, attaisno, ka Savienības ārpuslīgumiskajai atbildībai šajā jomā tiek izvirzīti īpaši nosacījumi.

4 Šādi apstākļi neattaisno ierosinātās pārskatīšanas veikšanu. Pirmkārt, Tiesai pārskatīšanas procesa ietvaros nav jālemj par Vispārējās tiesas judikatūras, kuru veido pati Vispārējā tiesa, lemjot apelācijas instances tiesas statusā, attīstības pamatotību. Otrkārt, apstāklis, ka Tiesa vēl nav lēmusi par kādu tiesību jautājumu, pats par sevi nav pietiekams, lai attaisnotu pārskatīšanu, pamatojoties uz Tiesas Statūtu 62. pantu, jo šobrīd vienīgi Eiropas Savienības Civildienesta tiesai un Vispārējai tiesai ir jāattīsta judikatūra civildienesta jomā un Tiesas kompetencē ir vienīgi nepieļaut, ka Vispārējās tiesas nolēmumi kaitē Savienības tiesību vienotībai un konsekvencei.

5 Šajā gadījumā, izvērtējot Vispārējās tiesas spriedumu lietā Komisija/*Petrilli*, nav konstatēta nopietna šāda kaitējuma iespēja.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (Reglamenta 123.b pantā paredzētā īpašā palāta) nolemj:

Nepārskatīt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-143/09 P Komisija/*Petrilli*.

[Paraksti]